

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συντάσσμενον υπό του Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἔχον καλλιῶν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς καίθεα.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
 Ἑσπερίκου δραχ. 7. — Ἑσπερίκου φρ. χρ. 8
 Δι' συνδρομᾶς ἀρχαίται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
 καὶ εἶνε προπληρωταὶ δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
 Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15. — Ἐν τῷ Ἐξωτερ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθήναις
 Ὀδὸς Αἰόλου, 117, Ἰνστιτ. Χρυσοσπηλαιωτικῆς

Περίοδος Β' — Τόμ. 7^{ος}. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἰουλίου 1900 Ἔτος 22^{ον}. — Ἀριθ. 20

Η ΧΡΥΣΟΦΟΡΟΣ ΦΛΕΨ

[Μυθιστορία ὑπὸ ANDRÉ LAURIE.]
 (Συνέχεια· ἴδε σελ. 233.)

Ὁ Ἑρρίκος συνέσφιξε τὰ χεῖλη του ἐν σιωπῇ. Εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἐνόησε τὸν φοβερὸν κίνδυνον. Καὶ ὁ ἰατρός Λωρδόνδος ἐπίσης.

— Ἡ μητέρα σου τὸ γνωρίζει; ἠρώτησεν ὁ κ. Μασσαί.

— Ὅχι· δὲν τῆς εἶπα τίποτε... εὐτυχῶς δὲν τὸ φαντάζεται.

— Καλὴ μου κόρη! εἶπεν ὁ κ. Μασσαί σφίγγων τὴν θυγατέρα του ἐπὶ τοῦ στήθους του.

— Θὰ τὸν εὐρωμην, πατέρα, θὰ τὸν εὐρωμην! Γεράρδε, ποῦ εἶσαι, καλὲ μου ἀδελφούλη!

Ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ὅλοι ἀνέμιξαν σιωπηλῶς τὰ δάκρυά των.

— Κοραλία, εἶπε τέλος ὁ ἰατρός μὲ σταθερὰν φωνήν, μολονότι οἱ ὀφθαλμοὶ του ἦσαν ὑγροί, εἰς πολὺν πλείονα ἕως τῶρα ἔδειξεν ἔκτακτον γενναϊότητα· τὴν γενναϊότητά σου αὐτὴν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπανεύρης, κόρη μου, διὰ νὰ ἐμφυχώσης τὴν μητέρα σου. Συλλογίσου τί θὰ γίνῃ ἂν ὑποπέυθη τίποτε. Εἰμπορεῖ νὰ παραφρονήσῃ.

— Naί, ναί! ἀνέκραξεν ἡ Κοραλία, σπογγίζουσα γρήγορα τὰ δάκρυά της. Δὲν πρέπει νὰ τὸ μάθῃ... ἀλλὰ πῶς νὰ φθάσωμεν ἕως ἐκεῖ ποῦ εἶνε; Καὶ ὁμως εἶνε κάπου ἐδῶ, τὸ αἰσθάνομαι εἶμαι βεβαία... ἂχ ἂν εἰμποροῦσε νὰ μᾶς ἀκούσῃ!..

Καὶ σηκωθεῖσα, ἤρχισε νὰ φωνάζῃ μὲ βλασ τὰς δυνάμεις της:

— Γεράρδε! Γεράρδε!... ἀποκρίσου με... ποῦ εἶσαι;

Ἄλλοίμονον! τίποτε δὲν ἀπεκρίνετο εἰς τὴν φωνήν της.

Ὀλίγα βήματα ὑποκάτω αὐτῶν, ὁ ἀδελφός της ἦτο ἐξηπλωμένος, ἡ δὲ φωνὴ τῆς πολυαγαπημένης ἀδελφῆς του δὲν εἰμπορεῖ νὰ διαπεράσῃ τοὺς χονδρὰς τοίχους, κάτω ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔκειτο ἀναίσθητος.

— Ἄλλ' ἐπὶ τέλος πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἕνας δρόμος! ἀνέκραξεν ὁ κ. Μασσαί μὲ ἀκελευσίαν... Ἄφ' τὸν ζητήσωμεν! προσέθεσε μετ' ἄλλων, ἄς τὸν εὐρωμην!

Ἄφ' οὗ τὸ κακόμοιρό μου τὸ παιδί ἐμδήκεν εἰς αὐτόν, ὅπως λέγετε, θὰ εἶπῃ ὅτι ὑπάρχει. Ἐμπρός! μὴ χάνομεν καιρὸν! ἄς ἐξερευνησωμεν αὐτὸν τὸν κατηραμένον λαβύρινθον, ἕως ἂν τοῦ μᾶς δώσῃ ὀπίσω ὁ,τι μᾶς ἐπῆρε.

— Ἀρῆτε εἰς ἐμὲ τὴν φροντίδα αὐτὴν καὶ εἰς τὴν Κοραλίαν, ἡ ὁποία γνωρίζει κατὰ βάθος τὸ διάγραμμα, εἶπεν ὁ Ἑρρίκος. Ἐγὼ, δυστυχῶς, μόνον μίαν φοράν ἐπισκέφθην τὸν πύργον μὲ τὴν Χαρδοῦνην κ' ἔχω συγκεχυμένην ἰδέαν. Σεῖς ἐξετάσατε ἀπ' ἐξῆς, ζητήσατε καιμίαν ἐξοδον, κατέν σημειῶν τὸ ὅποιον νὰ μᾶς δεῖκνύῃ τὴν διεύθυνσιν, τὴν ὁποίαν ἔλαβε τὸ δυστυχισμένον παιδί.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐφθασεν ἡ κυρία Μασσαί, συνοδευομένη ἀπὸ τὴν Μαργαρίταν καὶ τὴν Λίαν, αἵτινες ἐκλαίον πικρά.

Ἡ δυστυχὴς μητέρα δὲν εἶχε δάκρυα· οἱ ἔφηροι ὀφθαλμοὶ

• Κοραλία, σὺ εἶσαι!... ἐμψύχισεν ὁ Γεράρδος. »

ΤΑΞΕΙΑΣ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ

Η ΘΕΙΑ ΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ

(Συνέχεια: δε σελ. 234.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΠΛΑΝΗΤΑΙ — ΟΙ ΧΑΡΤΑΙ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ.

ΝΟΜΙΣΕΣ χθές ότι ε- τελειώσαμεν με τὸν πλανήτην τοῦ ἀριθμοῦ 28, ὃ ὁποῖος ἔλειπε μεταξύ τοῦ Ἄρεως καὶ τοῦ Διδος. Πόσον ὁμως ἠπατάσομαι μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς

Δημήτρως ἤρχισεν ἡ ἀνακάλυψις τῶν τεμαχίων τοῦ πλανήτου ἐκείνου.

Αὐτὴ ἡ Δημήτηρ τοῦ Πιάτση εἶνα μικρὰ 46 000 φορές μικροτέρα τῆς Γῆς. Τί λέγεις; ἤ το ποτε θυτάτοι νὰ μείνωσιν εὐχαριστημένοι μετὰ τὸ ἐξάμβλωμα, τὸν νόνον αὐτὸν πλανήτην;

Καὶ πράγματι, μετὰ 15 μῆνας, τὴν 23ην Μαρτίου 1802, εἰς τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ οὐρανοῦ, ὁ Ὀλβερς ἐν Βρέμη ἀνακάλυψε καὶ ἄλλον παρόμοιον, 2177 φορές αὐτὸν μικρότερον τῆς Γῆς. Κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ ἀναδόχου τῆς Δημήτρως ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα τῆς Παλλάδος. Ἡ Παλλάς εἶνε ἡ βασιλισσα τῆς στρατίας· διότι αὐτὸς οἱ πλανῆται ἀποτελοῦν ὀλόκληρον στρατιάν· κανεὶς δὲ μέχρι τοῦδε δὲν ἀνεκαλύφθη, τόσον μέγας, ὅσον ἡ Παλλάς.

Τρίτη θεά, ἡ Ἥρα, ἀνακαλύφθη ὑπὸ ἄλλου τινὸς γερμανοῦ τὸ 1804, τοῦ Χάρτιγγ. Τετάρτη τὸ 1807, ἡ Ἑστία, ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Ὀλβερς διὰ τῆς διόπτρας του. Καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ Γερμανία ἱκανοποιεῖτο ἀπέναντι τῆς Σικελίας, ἡ ὁποία τὴν εἶχεν ὑποσκελίσθαι.

Καὶ ἡ Ἑστία εἶνε ἐπίσης σεβαστὸν μεγέθους· μόνον 18000 φορές μικροτέρα τῆς Γῆς. Ἐν συνόλῳ ἀνεκαλύφθησαν τέσσαρες πλανῆται ἀντὶ ἐνός, καὶ οἱ ἀστρονόμοι ἠδύνατο νὰ μείνωσιν εὐχαριστημένοι, ἂν καὶ ἦσαν πολὺ μικροὶ οἱ πλανῆται αὐτοί.

Μετὰ τοὺς τέσσαρας αὐτοὺς πλανήτας ἔζων ἐπὶ 32 ἔτη, ὅτε ἐπὶ τέλους ὁ Χέγκε, γερμανὸς καὶ αὐτός, ἀνεκάλυψε τὸ 1845 τὸν πέμπτον πλανήτην τοῦ ἀριθμοῦ 28, τὴν Ἀστράϊαν, ἔπειτα τὸν ἕκτον, τὴν Ἥβην, τὸ 1847. Τότε ἀνεμείχθη καὶ ἡ Ἀγγλία: ὁ Χινδ ἀνήγγειλεν εἰς τὸν κόσμον τὴν ὑπαρξίν τῆς Ἰριδος καὶ τῆς Χλωρίδος, κατὰ τὸ ἴδιον ἔτος 1847, ὁ δὲ Γράχαμ τῆς Μήτιδος, κατὰ τὸ 1848. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὑπῆρχε φόβος νὰ ἐξαντληθῇ τὸ ὀνοματολόγιον τοῦ Ὀλύμπου. Ὁ Χινδ, ὁ ὁποῖος ἠρέσκατο εἰς τὴν

ἀλυσίαν τῶν πλανητῶν, ἀφοῦ μόνον αὐτὸς ἀνεκάλυψε δέκα, πρῶτος ἐτόλμησε ν' ἀναγράψῃ εἰς τὸν οὐρανὸν τὸ ὄνομα ζωῆς γυναικὸς, καὶ αὐτὴν τὴν φιλοφροσύνην ἔλαμε κατὰ τὸ 1850 εἰς τὴν βασιλισσαν Βικτωρίαν. Ὁ Δεγάσπαρις, ἄλλος ἀλιεύς πλανητῶν, ὁ ὁποῖος συνέλαβεν ἐπὶ εἰς τὸ δίκτυόν του, ἠκολούθησεν ἄλλον δρόμον καὶ ἔδωκεν ὀνόματα πόλεων, καλέσας ἕνα Παρθενίην, (τὸ ποιητικὸν ὄνομα τῆς Νεαπόλεως) καὶ ἄλλον Μασσαλίαν, πρὸς τὴν τῆς ἀποικίας τῶν Φωκαίων.

Ἀργότερον, εἰς τὴν ὀνοματολογίαν αὐτὴν τῶν πλανητῶν τὰ πάντα ἀνεμείχθησαν: μούσαι, νύμφαι, θεαὶ ἐν διαθεσιμότητι, ὅτι ἠδύνατο νὰ στρατολογήσωσι, Μελομένη, Ἡγερία, Θετία, Περσεφόνη, Ἀμφιτρίτη. Ἐπὶ τέλους ἤρχισαν νὰ δίδουν ὀνόματα οἰαδιήποτε, κατὰ φαντασίαν, Βιργιλία, Κλεοπάτρα, Ρωσσία, Μαξιμιλιάνη — ἀλλὰ πάντοτε ὀνόματα γυναικεία — καὶ αὐτὸ ἐξακολουθεῖ ἀκαταπαύτως. Οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ πότε θὰ τελειώσῃ αὐτὴ ἡ βρογχὴ τῶν πλανητῶν (1).

— Ὡ Νίτσα μου, ὅταν μεγαλώσω πόσον θέλω νὰ εὕρω καὶ ἐγὼ κανένα πλανήτην, διὰ νὰ τὸς δώσω τὰ ὀνόματά σου.

— Τὸ ὄνομα, τὸ ὁποῖόν σὺ μοῦ ἔδωκες. Πολὺ τὸ ἐπιθυμῶ ἀφοῦ εἶνε τόσον εὐμορφον, ἀλλὰ σκεπσε ὀλίγον ὁ Λεβερριέρος ἐλογάρησεν ὅτι οἱ πλανῆται τοῦ ἀριθμοῦ 28, ὅπως τοὺς γνωρίζομεν, πρέπει νὰ εἶνε 150,000 ὅπως ὅλοι ὁμοῦ ἀποτελέσωσι τὸν μεγάλον πλανήτην, τοῦ ὁποῖου εἶνε τὰ τεμάχια. Σκέψου δ' ὅτι ὑπάρχουν μερικὸν ἀπὸ αὐτοὺς, τῶν ὁποίων τὸ μέγεθος δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἰδικὰς μὰς ἐπαρχίας, καὶ τὰς μικροτέρας. Ἄλλοι πάλιν εἶνε τόσον μικροί, ὥστε καλὸς πεζοπόρος θὰ ἠδύνατο νὰ κἀμῆ τὴν γύρον των εἰς μίαν ἡμέραν. Σκέψου πλέον πόσον μεγάλοι εἶνε καὶ πόσοι φαίνονται.

— Πόσον παράδοξον μοῦ φαίνεται νὰ ὑπάρχουν πλανῆται, τῶν ὁποίων τὸν γύρον θὰ ἔκαμα κατ' εἰς μίαν ἡμέραν. Ξεύρεις, Θείτσα, διττὰρχίζω νὰ τὰ χάνω; Μοῦ ἀνήγγειλες ἑκατομμύτια πλανητῶν, καὶ τώρα μοῦ λέγεις ὅτι εἶνε 150,000. Δὲν γνωρίζω πλέον τοῦ εὐρίσκουμαι.

— Δὲν σοῦ ἐγγυῶμαι ὅτι ὁ ἀριθμὸς εἶνε ἀκριβής. Ἄλλ' ἂν λογαριάσῃ κανεὶς ὅτι κατὰ πᾶν ἔτος ἀνακαλύπτονται περισσότεροι ἀπὸ τὸ προηγουμένον, θὰ συμπεράνῃ ὅτι ἐπὶ τέλους θὰ ἀριθμοῦν-

(1) Τὸ πρῶτον καὶ τὸ μοναδικὸν μέχρι τοῦδε ἀστρονομικὸν ὄνομα ἐδόθη εἰς τὸν 433 πλανήτην, ὅστις ἀνεκαλύφθη τὴν 13ην Αὐγούστου 1898 καὶ ὠνομάσθη Ἑρωσ. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦ Γραφείου τῶν Μηνῶν τοῦ ἔτους 1900 κλείει τὸν κατάλογον εἰς τὸν ἀριθμὸν 445 ἄλλ' ἀρκετοὶ ἀπὸ τοὺς τελευταίους δὲν ἐπαρτίσθησαν ἀκόμη. 15 ἄλλοι περιμένουσιν ὅπως ἐγγραφῶσιν εἰς τὸν κατάλογον, νὰ γίνῃ ἡ ληξιαρχικὴ αὐτῶν πράξις.

ταὶ αὐτοὶ οἱ πλανῆται κατὰ χιλιάδας. Ἄλλὰ τότε θὰ εἶνε αὐτοὶ οἱ πλανῆται ὡς τὰ ἀμάξια εἰς τὴν ὁδὸν Στάδου. Δὲν γίνεται κάποτε νὰ κτυπήσῃ ὁ εἰς τὸν ἄλλον;

— Μὴ φοβῆσαι! ἐπειδὴ τρέχουν εἰς πολὺ πλατὺν δρόμον, ἔχει ὁ καθέας ὁδὸν θέσιν χρειάζεται. Ἡ ἀπόστασις μεταξὺ τῆς τροχιάς τῆς Οὐγγαρίας, τῆς πλησιέστερας εἰς τὸν Ἄρην καὶ τῆς Θούλης τῆς πλησιέστερας εἰς τὸν Δία, εἰς ὅσον γνωρίζομεν, εἶνε 346 ἑκατομμύρια χιλιομέτρα· εἰς τόσον τόπον δύναται χιλιάδες πλανητῶν νὰ κυκλοφορῶσι χωρὶς φόβου. Ἡ τύχη ἠθέλησεν ὅπως ἡ Δημήτηρ τοῦ Πιάτση εὐρίσκειται εἰς τὸ μέσον τοῦ μεγάλου τούτου δρόμου, ἐπάνω κάτω εἰς τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ εὐρίσκειται ὁ πλανήτης ὁ ἀπαιτούμενος ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ Βοδου, καὶ δι' αὐτὸ ἐνόμισαν κατ' ἀρχάς ὅτι ἀνεκάλυψαν αὐτὸν τὸν πλανήτην. Ἡ Δημήτηρ ἀπέχει ἀπὸ τὸν Ἥλιον 412 ἑκατομμύρια χιλιομέτρα· ἐννοεῖς τώρα ἐπάνω κάτω πόσον ἀπέχουν οἱ ἄλλοι πλανῆται, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται μεταξὺ τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῆς Θούλης.

— Ἄλλὰ διατὶ τόσοι πολλοὶ πλανῆται, καὶ μάλιστα τόσον μικροὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ εὐρίσκειται ὁ πλανήτης 28 τοῦ δυστυχῶς Τιτίου, ἐνθὲ εἰς τὰ ἄλλα μέρη εὐρίσκειται εἰς μόνον ὀγκώδης πλανήτης;

— Εἶσαι πολὺ περίεργος. Δὲν εἶνε παράδοξον νὰ μ' ἐρωτήσης ἐπίσης διατὶ ὁ Κρόνος νὰ ἔχῃ, ὡς τὸν σελήνας καὶ ἡ Γῆ μόνον μίαν, διατὶ νὰ ἔχουν σελήνας οἱ πλανῆται, οἱ ὁποῖοι πάλιν εἶνε αἱ σελήναι τοῦ ἡλίου, οἱ δορυφόροι του, οἱ σωματοφύλακες του, ὅπως τοὺς ἄνωμασάν ἡμέραν. Πρέπει νὰ συνειθίσῃς, ἀγαπητό μου, ὅταν μανθάνῃς κάτι, νὰ μὴν εὐχαριστημένος εἶναι μανθάνῃς πῶς εἶνε ἡ ἀλήθεια, χωρὶς νὰ ἀπαιτῆς νὰ σοῦ εἴπουν καὶ διατὶ ἔχει κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ πῶς ἔγεινε· νὰ εἶσαι ὁμως πάντοτε βέβαιος ὅτι ἐξᾶπαντος ὑπάρχει κάποιος λόγος διὰ κάθε τι καὶ ὅτι κανὲν πρᾶγμα, δὲν ἔγεινε κατὰ τύχην.

Ἄλλὰ γάλλος τις, ὀνομαζόμενος Λαπλάσιος — καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα πρέπει νὰ ἐνθυμηθῆσαι, — προσεπάθησεν ἀεξηγήσῃ πῶς ἐσχηματίσθησαν οἱ πλανῆται καὶ αἱ σελήναι των. Αὐτὴ δὲ ἡ ἐξηγήσις ἐφάνη εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τὰ πράγματα τοῦ οὐρανοῦ τόσον ὀρθῆ, ὥστε ὅλοι σχεδὸν τὴν παραδέχονται. Θὰ σοῦ τὴν εἴπω δὲ καὶ ἐγὼ ἀργότερα, εἴαν σ' ἐνδιαφέρῃ.

— Καὶ βεβαίως τὰ ν' ἐνδιαφέρει. Ἡθελα ὁμως προηγουμένως νὰ μάθω, πῶς κατορθώνουν ὅσοι ἀνακαλύπτουν τοσούτους μικροὺς πλανήτας εἰς τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ οὐρανοῦ ν' ἀναγνωρίζουν, ὅτι ὅλοι εἶνε

Ο ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Ο ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ ΑΜΕΛΗΣ

Λοιπόν, καθὼς σοὺ εἶπα, εἰ γονεῖς τοῦ Φασουλάκη ἀπεφάσισαν νὰ τον στείλουν εἰς τὸ Σχολεῖον, μαζί με τὰ δέλφια του.

Στὴν ἀρχὴ δὲν τοῦ ἔκακοφάνη. Μάλιστα ἀπὸ βραδύς ἦταν χαρούμενος καὶ ἐτραγουδοῦσε: «Φεγγαράκι μου λαμπρὸ — φέγγε μου νὰ περπατῶ — νὰ πηγαίνω 'στὸ Σχολεῖο — καὶ τὰ λοιπὰ.»

Τὸ πρῶτον ὁμως... ἂ, τὸ πρῶτον τοῦ ἔκακοφάνη πολὺ. Ἐκατέβασε τὰ μοῦ τρά του, κι' ὅσο ἐπλησίαζεν ἡ ὥρα τοῦ Σχολεῖου, τόσο περισσότερο τὰ ἐκατέβαζε καὶ ἐμουρμουρίζε: — Δὲν πάω!... δὲν πάω!... δὲ θέλω νὰ πάω!...

Οἱ ἄλλοι Φασουλάκιδες, σὰν καλὰ παιδιὰ, πηγαίνουν εἰς τὸ Σχολεῖον μετὰ τὴν εὐχαρίστησιν, καὶ καθὲ πρῶτον τρέχουν μετὰ τὰ τέσσαρα. Ἡ

χθῆνες τοὺς βλέπουν καθὼς περνοῦν καὶ θέλουν νὰ τοὺς ἀκολουθήσουν, ἀλλὰ ξεύρου πῶς τὸ σχολεῖον δὲν εἶνε γιὰ τὰ μοῦτρά τους.

Ὁ Φασουλάκης ὁμως δὲν ἐννοεῖ νὰ ξεκινήσῃ.

— Ἐλα λοιπόν πάμε! τοῦ λέγουν τὰ ἀδελφιά του.

— Δὲν πάω! φωνάζει ἐκεῖνος, δὲν πάω! δὲν θέλω νὰ πάω!

Οἱ Φασουλάκιδες χάνουν περὶ τὴν ὑπομονήν, καὶ τὸν πιάνουν ἀπὸ τὰ χέρια, διὰ νὰ τον τραβήξουν.

Πῶ, πῶ, καὶ νὰ ἐβλέπατε τότε τὸν Φασουλάκην! Ἄρχισε νὰ φωνάζῃ, νὰ τσιρίζῃ, νὰ κτυπᾷ τὰ πόδια του, νὰ τραβᾷ τὰ χέρια του, νὰ σκουρτᾷ μετὰ τὴν ράχην του, νὰ κουτουλᾷ μετὰ τὸ κεφάλι του, νὰ κάμνῃ μεγάλο κόπο νὰ τὸν ἀφήσουν. — Ἀφήστε με! δὲν πάω! ἀφήστε μέεεεε!

Ἄλλὰ οἱ Φασουλάκιδες δὲν τοῦ κάμνουν αὐτὴν τὴν χάριν, καὶ τὸν τραβοῦν καὶ τὸν σκουρτοῦν καὶ τοῦ φωνάζουν:

— Ἐλα ἔμπρός, ἀμελέστατε! Σχολεῖόν σου!

Καὶ ὁ Φασουλάκης, θέλωντας μὴ θέλωντας, ξεκινᾷ καὶ τοὺς ἀκολουθεῖ. Εἰς ὅλο τὸν δρόμον γίνεται καταγέλαστος, καὶ οἱ διαβάται οταυροκοποῦνται καὶ λέγουν: — Μὰ ποῦ τὸ πηγαίνουν αὐτὸ τὸ παιδί καὶ κάμνει ἔτσι; Στὸ σχολεῖο ἢ 'στὸ μακελλεῖο; Ἐλα Χριστέ καὶ Παναγιᾶ!

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΙΚΑ

Φιλίες δὲν προκοφτοῦνε ἂν δὲν καλλιεργοῦνται, Καὶ μάτια ποῦ δὲν βλέπονται Γρήγορα λημονοῦνται.

† Γ. Μ. ΒΙΖΙΝΙΟΣ

ΕΣΠΕΡΙΝΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Αιώνιε, Θεέ μου, Σ' ὤνω και Σε δοξάζω... Σὺ μ' ἔδωκες δυνάμεις... Σὺ γέλια, Σὺ παιγνίδια... Τὰ βλέφαρα πρὶν κλείσω, Θεέ μου, εὐχαριστῶ...

Ο 'ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΣ,

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΣΦΟΡΩΝ... Πᾶσαι αἱ εἰσφοραὶ, εἴτε ἀτομικαὶ εἴτε ἐκ ἑταίρων προσερχόμεναι... Δελτίον 2ον... Δραχ. 3,90...

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes entries like 'Αἰμιλία Γ. Χαριμανῶ, Λεωνιδιον 2,-', 'Εὐαγγελία Καλόδη, 1,-', 'Φιλολέουθος, 7,50'...

ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ 'ΔΙΑΠΛΑΣΗΣ... ΘΡΙΑΜΒΟΣ! Δὲν ὀνοίω αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἐπιστολῆν, χωρὶς νὰ μου ἀναγγέλλῃ λαμπρὰν ἐπιτυχίαν εἰς τὰς ἐξετάσεις καὶ προεξαγωγὴν...

ἀνακοινῶς ἡ Νεορολόγησις πικρὰν ἢ ἰδέα του νὰ εἶνε καλὴ, ἀλλὰ ἐγὼ δὲν τὴν ἐγκρίνω... Ἀσπασίως, Πληροφορίας: Ἡ Χαρμένη Εὐτυχία ζητεῖ τὰρχικὰ τὸν Μικρὸν Γυμνασισταίδος...

Εὐδοκῶν Ὅριζοντα καὶ Ταρταρόν τῆς Ταρασκώης... Ἀπὸ ἐνα γλυκὸ φιλῆκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς Στήριγμα τῆς Μητρὸς...

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Περὶ θίνα ἔλδε Φαλήρου πολυφλοίσβος: ΓΙΑΓΚΟΣ: - 'Ελα, δὲν πάμε νὰ κάνωμε και λουτρό;... ΝΙΚΟΣ: - Καὶ νάψωμε τὸν Τοτό;...

αωθή, διότι καλλὰ παιδίη τὴν εἶχαν· Ἄρχαγ-
 γελος Γαβριὴλ θεαίος, ἐπιτρέπεται να γρίφης
 τὰ ἴδια εἰς δια τὰ τετράδια σου, ἀρ' οὐ στέλλων-
 ται εἰς διαφόρους· εἶδα μ' εὐχαριστήσιον μου δι-
 ἡ θεα τῆς γαφίρας τοῦ Τερνοβόδα, οὐ ὑπεθυ-
 μισα τὸ ἀριστοῦργηματάκι ἐκεῖνο ποῦ ἔγραφεν ἡ
 Δις Ἄλεξάνδρα Παπαδοπούλου· Βίωμα τῶν
 Σμυρναίων (αἱ λύσεις δευκαὶ καὶ ἴσυχαι) Ἄ-
 ερναυεσπούλαρ (Ἰστέιλ· δὲν ἀμφιβάλλω δι' ἐ-
 μείως διὰ τοὺς κόπους τῶν ἐξετάσεων) Ἄσθος τοῦ
 Μαιου (ἐπιπῶ· δι' καὶ τὸ νέον μὰς διήγημα
 θὰ σ' εὐχαριστήσῃ πολὺ) Κουκουρτζου, Συν-
 γραφῶδη Ἀθῆν (εἶνε καθῆκόν μου νὰ συμβου-
 λέω τοὺς φίλους μου διὰ τὸ καλὸν τῶν) Ζο-
 φερῶ, Νέφος (τὸ ὅποιον εἰς τὴν ἀρχὴν ἦτο ἐκ
 τῶν ἀπισσιωδῶτων· ἀλλὰ τώρα, μετὰ τὰ πρῶτα
 ἀποτελέσματα, ἐνθουσιάζῃ εἶσον πολὺ ὑπὲρ
 τῶν Ἑλληνοπαίδων, ὡστε ἐργάζεται διὰ τὴν ἰ-
 δέαν πάση δυνάμει) Καυασσιαν (ἐλήθη·
 αἱ προτάσεις εἰς τὸ προσεγές) Ριζολέτων
 (Ἰστέιλ· εἰς ἐξήγησες· εὐνορορον τὸ Π. Πνευ-
 μα, ἀλλὰ διατὶ δὲν τὸ ἔγραψες εἰς χωριστὸν
 γαρι) Μοθιαν τοῦ Ἰεροῦ (πῆλς τὸ παρὸν
 δὲν ἔχω κατὰ νόον τοιοῦτο σχέδιον ἴσως γίνῃ
 καὶ καὶ φέτος, ἀλλὰ εἶνε ἀκέρη ἔντορι, ἐν τού-
 τοις σ' εὐχαριστῶ διὰ τὴν πρόστασιν σου, ἡ ὅποια
 μαρτυρεῖ μεγάλην ἀγάπην) Αἰουσελένη, Δ.
 Καρσούλη (Διαβῶν) Παθῶν Γεωργίου (εὐχα-
 ριστῶ πολὺ) Ἀμῆτιδα Βάλου (δὲν ἔχω λόγαν
 νὰ σ' εὐχαριστήσω καὶ διὰ τὸ τρίτον ἐσοπῶμα·
 δ, τι ἔστειλε· ἐλήθη καὶ τὸ εἶδος πλέον) Ναυ-
 τικὴ τῆς Ναυαρχίδος (Ἰστέιλ· ἡ πρόστασι σου
 εἰς τὸ προσεγές) Ἀρχιστράτηγον Ρόθερτζ (εὐ-
 γε διὰ τὸν Ἑλληνοπαίδα ἴσον διὰ τὰς ἀσκήσεις,
 λυποῦμαι διότι δὲν δημοσιεῖται παρὰ τὰς ἐγκριθεῖ-
 σαι εἰς τὸν διαγωνισμὸν) Ἰσαάκ Ἐ Σεφανίδην
 (Ἰστέιλ· εὐνοχῶς κανὲν ἀπὸ τὰς τρία ψευδοῦμα
 δι' ἡτα ἐλευθέρων, δταν θὰ μοῦ ἐναγαράψῃ, στειλὲ
 μου μερικὰ ἔλλα μ' οὐ ἐλλίξω) Κωνητῶν τῶν
 Τίτρωων (ὁ θεοὸς ἐπανόρθωσ τὴν φρεσὶν τῆς Πο-
 λυμετίας Λαοκόσορ καὶ ἐπιδοκιμάζει ἐκ ψυχῆς
 τὴν ἐννοίαν τῆς) Μικρὸν Ἀθηναίων (μερικὰ ἀ-
 κανήσεις σου εἰς τὰ Μ. Μυστικὰ δὲν εἶνε πολὺ
 πεπαιδωμένοι δὲν λέγα δι' ἔγραψες ἄσχημα πρῶ-
 γματα, διότι καὶ ἡ ἀναστροφὴ σου δὲν θὰ σοῦ πῶ
 ἐπιτρέπεν· ἀλλὰ δ, τι λέγουν οἱ μεγαλήτεροι δὲν
 εἶνε πάντοτε καλὸν καὶ διὰ τοὺς μικροτέρους κα-
 λὸν· ὡστε ἀπέφυγε εἰς τὸ ἐξῆς τὰς τοιούτου εἰ-
 δους μεγαλοπρεπεῖς ἀπαντήσεις δεὰ νὰ μὴ ρίπῃ
 τὰ τετράδιά σου εἰς τὸν κάλασον τῶν ἀρχῶν· ὡ-
 ἄς το ἀκούσουν καὶ ΜΕΡΙΚΟΙ Ἕλληες) Πέτραν
 Σκανδάλου μ' ἐξήλθες με τὰς ἐρωτήσεις σου
 ποτε θὰ κάμω ταφες; πῶτε θὰ κάμω ἐκεῖνο; τί
 γίνετα αὐτὸ; τί γίνετα τὸ ἄλλο; . . . δὲν ἐν-
 νοοῖς δι' ἂν δὲν γίνετα κατὰ τί, θὰ πῆ δι' ἐν
 ἔλβεν ἀκέρη ἡ ὄρα του; δι' κάποιον λόγον ὑπάρ-
 χει διὰ τὸ ὅποιον ἀναδύλλεται; ἡ νομίζεις δι' ἐ-
 ληρομῶ καὶ δι' ἐπὶ τὸ κάμω ἂν μοῦ τ' ἐθυροίσης;
 ἀπαύσαι, παιδί μου, διότι θὰ τὰ ἐνθυμοῦμαι
 καὶ δια τὰ κάμω . . . εἰς τὸν καιρὸν τῶν ἄνω·
 Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης (δὲν περρίζε· μὴ
 εἶσθφ ἀκίβδην ψευτιά, χάριν γούστου, ἐπιτρέπε-
 τα· ἀλλὰ ἔχει γούστο νὰ μυρισθῇ τίποτ' ὁ φίλος
 ἀπὸ αὐτῆν τὴν ἀπάντησιν μου ἄ· ἐξήγασα, τὰ εἶ-
 ματα δὲν ἔχουν μύτην) Περαιτῆ· Δύρα (θὰ εἶδε,
 πλέον δι' σου ἀπήνησα) Βελοδοφρον Ἀρτέμιδα

Μικρὸν Πανοθρονον (τὸ ἔλαβα ἀλλ' αἱ προτάσεις
 δημοσιεύονται κατὰ σειράν καὶ κάποιε ἀγαθὸν)
 Ν.Κ. Δεκαβάλλαν, Δοξίαν (εἶνε παρατηρητέον
 δι' ἴσως νὰ παρουσιασθῇ κανεὶς πρὸ τοῦ καινοῦ,
 αἰδομένηται συγκινησὸν καὶ δεύλων, ἀμα ἀρχὴ
 ἄνω συνέρχεται ἀμέσως) Ἄγγελον τῆς Ἐ-
 τυρίας (εὐχομαι πλήρη ἀνάρροσιν· εὐγε δι' ἔσα
 ἐνθουσιάζῃ γράφεις περὶ Ἑλληνοπαίδων· τὰ φύλ-
 λα ἐστάλησαν ἐκ νέου) Κεντρὶ (Ἰστέιλ· τὸν
 τόμον ποῦ εἴχησες) Μαγευμένον Δάσο (κα-
 λὴν δημοσιεύσιν εἰς τὸ περὶ τῶν Θεοκρασιῶν
 τῶν Μουσῶν (να) Ἀρλεντῶν (τιμῶνται θρ. 2)
 Θραυλλίδα (καλὴ μ' εὐχαριστοσε τὸ ἐπιστάθιον
 τοῦ Φαλήρου· δυνατοχῶς τὸ Παιδικὸν Πνεῦμα
 ἔχει δημοσιευθῇ πολλὰ καὶ εἶνε γνωστότατον.)
 Μαρτυρεσφῶρον (καλὴν ἀντάμωσιν· δ, τι ἔχεις
 θὰ σοῦ τὰ στειλω δια εἰς Κίον) Κωμικίζουσαν
 Θάλασσαν, πραγματικὸς ἐγγέλιμα πολὺ με τὸ πά-
 θημά σου· ἔσον διὰ τὰς συζητήσεις περὶ ὑπερο-
 χῆς μετατῶ ἀγοριῶν καὶ γορισιῶν, θὰ παροστρη-
 σεις δι' ἐγὼ στέκομαι εἰς τὴν μέσση ἀμερόλητος·
 δταν μου γράβουν κατὰ τῶν ἀγοριῶν, ὑπερασπί-
 μαί τὰ κορίτσια, καὶ τάνταπαιν μοῦ ἀρέσει νὰ ρί-
 χνω νερὸ καὶ ὄχι λάδι· ἐτῆ φωνῆς) Μεσολογητάκι,
 Πικρὸν μὲν Καροδούλαρ, Ζήνην τὸν Δαρδάρια
 (καλὸν διήγημα φυλλάδια ἐκ τοῦ 1900 τοῦμου μίγαν
 καὶ τιμῶνται 1 φρ. ἕκαστον) Ἀληθῆ Ὀλίμη
 (λαίπον, πῶς ἐπέρασες εἰς τὴν ἐσχόνη; ὁ Ἀνα-
 νίας ἐτοιμάζεται διὰ τὸ Παρίσι, καὶ δὲν δὲν
 τοῦ τύχη κανεὶ ἐμπόδιον, θὰ ὑπάγῃ καὶ θὰ σε
 περιγράψῃ τὴν Ἑκθεσίν) Ἀξέτηγον Ἡρωα
 (Ἰστέιλ· χαίρω ποῦ σε τέρπουον τόσο οἱ πα-
 λαίσοι μου τόποι καὶ περὶ τὰς μ' αὐτοὺς θαυμασταῖς
 δικαιοσύνης) Ἐόμωγαν Ρούσσιν, Χρυσάνθειον,
 Γλυκὸ Ὀνειρον (πολὺ ἐχάρην διὰ τὴν γυρι-
 μίαν τῆς ἐκαδέκτης σου· τὰ Μ. Μυστικὰ σου πολὺ
 ὠραία· ὁ, μπὰ! ὁ νέος τοῦ σερμοῦ ποῦ εἶδε·
 δὲν ἦτο ὁ Ἀνανίας· αὐτὸς ἴσα ἴσα σοῦ δὲν ἐνδύ-
 νεται με τὸν σερμὸν) Μικρὸν Ἀυλήτην (δὴ
 ἐλήθησαν· καλὴν πρόδον εἰς τὸ μαιδολίτων
 καὶ εὐγε δι' ἔσα κάμεις ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνοπαί-
 δος) Διδοπώλιδα τῆς Βερόνης κ' ἔγω ἰνομίφα
 δι' με εἶχες λησμονήσῃ τὰ συλλυπητήριά μου, ἂν
 καὶ ἀργά) Ὀρμον τοῦ Φαλήρου, Κίτλην, κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 8 Ἰου-
 λίου, ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεγές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 28 ἀγοστόου

Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δύν νὰ γράβωσι
 τὰς λύσεις τῶν αἰ διαγωνισμῶνων, στέλλεται ἐν
 τῷ Ἰουλίῳ μὲς εἰς φυλλάδιον, ἐν ἑκαστῷ
 περιέχει 80 φύλλα καὶ τιμῶται φρ. 1

334. Αἰξίτριφος.
 Θά με ἴθης εἰς τὸ πλεῦρον σου
 θῶν ὑπὸ τοῦ σὸς θαδίκης·
 Μ' ἔνα ζῶον ἐπὶ πλεῦρον μου
 μέλαν νῆσον σχηματίζεις.
 Ἐστέλην ὑπὸ τοῦ Παυλίου [Ε]

335. Τονότριφος.
 Ὅποιος μ' ἔχει θὰ ποιῇ
 Καταβίβασε τὸν τῆνον,
 Δὲν θὰ δίδω πλέον πῶνον,
 Ἀλλὰ πᾶς θὰ μ' ἐπαίῃ.
 Ἐστέλην ὑπὸ Νικολάου Κ. Δεκαβάλλα [Ε]

336. Ἀναγραμμαιετισμός.
 Εἶμαι ἀρχαία τις θεά· ἐν ἀναγραμμαιετῆς,
 τότε ευκόλος θὰ μ' εὐρήσῃ· ἔπου ἂν με ζητήσῃ.
 Ἐστέλην ὑπὸ τῆς Κωνσταντίνης Μασσαί [Ε]
 337. Αἰνίγμα.
 Συγγραφῆς θεοῦ καὶ ἀνθρώπου
 Μὲ οὐχὶ μεγάλους κόπους
 Ἐκαμὰ νὰ ὄμιλουν.
 Χωρὶς πόδας ἴαν μίνοι,
 Θηλυκὰς εὐδὲς θὰ γίνοι,
 Κι' ἔσο θέλου ἀν γελούν!

Ἐστέλην ὑπὸ τῆς Ἰουλιανῆς [Ε]

338. Μισοαἰκόν.
 Ὁ Ἄρης καὶ ἡ Πέα, ἡ Ἴρις καὶ ὁ Ζεὺς,
 Οἱ φοβεροὶ Τίτῶνες, ὁ τῶλας Πρωμηθεὺς,
 Τὸ Ἴλιον τὸ ἐνδοξόν, ἡ Ἀρὺς γιγαντιαία,
 Ὁ φωταβόλος Ἥλιος καὶ ὁ παμφάγος Μῦς,
 Σοῦ δίδουν τὰ στοιχεῖα τὰ λίαν ἀναγκαῖα
 Διὰ νάνασθησῃς ἄνθρω μέγαν ἴσυχῃ.
 Ἐστέλην ὑπὸ τοῦ Κερανοῦ [Ε]

339. Ἀσπῆρ.
 Νάντικατασταθῶν οἱ ἀσπῆρ-
 σκοὶ διὰ γραμμάτων, εὐδως
 ὄστε νάναγινωσκωνται· κα-
 θέτως καὶ ὄριστοντις δύο
 πῆλεις διαγωνίως δὲ δύο
 πρόσωπα, ἐκ τῶν ἀνασι-
 ρομένων ὑπὸ τῆς Ἀγίας
 Γραφῆς.
 Ἐστέλην ὑπὸ τῆς Διζοῦμου Σουζίας [Ε]

340. Ἱστορικὴ Ἐρώτησις.
 Πῶς τῶν φιλοσόφων ἐγεννήθη τῷ 470 καὶ ἀ-
 πέθανε τῷ 400 π. Χριστοῦ;
 Ἐστέλην ὑπὸ Διζοῦμου Σουζίας [Ε]

341. Ἀκροστοιχίς.
 Τὰ ἀρχικά τῶν ζητημένων λέξεων, ἀποτελοῦν
 τὰ ἄνωμα κατοίκου νῆσον τινὸς τοῦ Αἰγαίου·
 1. Δένδρον ἐπωραφῶρον. 2 Ἡρωα θυμηκίς.
 3. Μέλος τοῦ σώματος. 4. Θεὰ αἰγυπταία. 5.
 Ὅρος τῆς Ἑλλάδος. 6. Νῆσος τῆς Β-ρωπῆς.
 Ἐστέλην ὑπὸ τοῦ Ρωμανίου ἄνω [Ε]

342. Ἑλληνοσοῦμφωνον.
 η· ιε· τα· η· της
 Ἐστέλην ὑπὸ τοῦ Μοργουανῆς [Ε]

343. Φωνηεντόλιπον.
 **τ-σφ·χν·κ-τυ·φχν
 Ἐστέλην ὑπὸ τοῦ Ἰάκου τῆς Ὑδρας [Ε]

344. Γρίφος.
 ε2 (σύνθεσμος) η1 (σῆμα) φ8 (ἐπιθεσιν) ε3 (σῆμα)
 κ2 (σύνθεσμος) π8 (ἐπιθεσιν).

Ἐστέλην ὑπὸ τῆς Κίχλης [Ε]

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Μυστηρίων τοῦ φύλλον 32.
 271. Ἀνεῖση (ἀντί, ὄπη) - 272. Σουδάν (σοῦ,
 Δάν.) - 273. Ἀδης - Ἄρης. - 274. Ἀθηναίος-
 Ἀθῆναίος. - 275. Μελέαγρος-Μελεαγρίς.
 276. Α = (γρᾶς)
 ΗΡΑ = (ΑΗΡ)
 ΑΡΤΙΑ = (ΑΙΤΡΑ) (αἰ)
 ΣΗΣΑΜΟΝ = (ΝΟΜΑΣ ΗΣαν)
 277. Βερόλιον, Βιέννη, Μαδρίτη, Ρώμη, Σό-
 φια - 278. Εἶνε ὁ ἀριθμὸς 5, 940. - 279. ΘΕΤΙΣ
 (Αἰθρα, ΡΕα, ΤΙΤος, Ἥλιος, Θάλας.) 280.
 Χάρις χάριν εἰκτε καὶ ἔριν ἔρις.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΗΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

καθ' ὑψηλὴν ἐπιθυμίαν τῆς Α. Μ. τῆς βασιλιδοῦς ΟΛΓΑΣ

Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Μεταφράσθη ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ τῆς L. T. MEADE ὑπὸ Ἰουλίας Α. Σωμάκη.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΠΟΥΤΕΒΑΒΙΑΣ

Ὁγκώδης τόμος με 60 εἰκονογραφίας
 ΤΙΜΑΤΑΙ
 Ἄδτος φρ. 6 - Χρυσόδετος φρ. 8.
 ΕΠΙ ΚΑΡΤΟΥ Α' ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
 Ἄδτος φρ. 7 - Χρυσόδετος φρ. 10.